

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11135

гр. София, 20.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
закрито заседание на 20.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

като разглежда дело номер **3076** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 и следващите от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба на А. Р. Д., чрез адв. М. А., срещу кмета на район "Искър",
Столична община (СО), с която се иска на основание чл. 292 АПК съдът да признае за установено
по отношение на кмета на район "Искър", СО, че влязлата в сила заповед № РИС 16-РД48-52 от
16.08.2016 г. на кмета на район "Искър", СО, с която е наредено на основание чл. 65, ал. 2 от
Закона за общинската собственост да се из земе от ищцата общинско жилище, находящо се в
[населено място],[жк], [жилищен адрес]04, не подлежи на принудително изпълнение, поради
изтичане на 5-годишна погасителна давност по чл. 285 от АПК.

В исковата молба е обективизирано и искане по чл. 293, ал. 4 АПК за спиране изпълнението на
горепосочената заповед, до разрешаване на спора, защото е с тежки хронични заболявания, а
дъщеря ѝ, която е настанена с нея в общинското жилище е разведена и се налага сама да се грижи
за детето си. Допълва, че все още е зима и няма къде да се настанят с дъщеря ѝ и внучето ѝ. Не
представя доказателства.

Административен съд - София - град, след като взе предвид данните по делото, намира за
установено от фактическа и правна страна следното:

Искът и направеното с исковата молба акцесорно искане са допустими:

Съгласно чл. 292 АПК, заявен като правно основание на предявения иск, задължението - предмет
на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването
на изпълнителното основание.

По аргумент от чл. 293, ал. 4 АПК подаването на иска не спира изпълнението, но съдът може да
го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на ищеца значителна и трудно
поправима вреда.

Искът е предявен от страна с правен интерес - адресат на задължението описано в заповед № РИС
16-РД48-52 от 16.08.2016 г. на кмета на район "Искър", СО, както и на писмо № РИС26-ГР94-
554/24.02.2026 г. на кмета на район „Искър“, СО.

Предмет на установяване с иска по чл. 292 от АПК е, че макар и възникнало, изпълняемостта задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо поради настъпването на нови факти след издаване на изпълнителното основание. В случая като нови факти се твърди изтеклата 5-годишна погасителна давност за принудителното изпълнение на горепосочената заповед, установена в чл. 285, ал. 1 от АПК.

Преценката, дали въведените с исковата молба факти са нови по смисъла на чл. 292 АПК, дали са осъществени и дали обуславят основателност на предявения иск, са въпроси по съществото на спора.

По искането за налагане на обезпечителна мярка на предявения иск, съдът намери следното:

Съгласно чл. 293, ал. 4 АПК, подаването на иска не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на ищеца значителна и трудно поправима вреда. По делото, обаче, не са налице доказателства, от които да се направи такова заключение спрямо ищцата. Единствено посоченото обстоятелство, че същата е с тежки хронични заболявания и че с дъщеря ѝ и внукът ѝ нямат друго жилище, не обуславя като пряка последица, настъпването на труднопоправими вреди от изпълнението на заповедта. Към молбата не са приложени никакви доказателства, от които да се направи извод за липсата на друго жилище, в което да се настани ищцата, както и липсата на доходи, позволяващи да наеме такова на пазарни цени, а именно: справка от Агенция по вписванията за притежавани недвижими имоти. Няма данни нито за вида на твърдените от ищцата заболявания, нито доказателства в тази насока и по какъв начин възпрепятстват преместването в друго жилище, напр. експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК за определен процент трайно намалена работоспособност (ако има такова). Няма данни и за твърдението ѝ, че живее с разведената си дъщеря си и с внука си – акт за раждане, съдебно решение за твърдения развод. Не са представени и доказателства, че дъщерята на Д. не разполага средства да наеме жилище, в което да отглежда детето си.

Не на последно място следва да се отбележи, че от влизане в сила на заповед № РИС 16-РД48-52 от 16.08.2016 г. на кмета на район "Искър", СО, считано от края на 2016 г., когато е влязло в сила определение по адм. дело № 8635/2016 г. на Административен съд – София-град, административният орган неколkokратно е пристъпвал към нейното изпълнение чрез изпращане на покани за доброволно изпълнение, като до този момент не се е пристъпвало към принудително изпълнение.

С оглед изложеното и предвид липсата на доказателства в обратен смисъл, съдът счита, че искането за спиране на изпълнението като обезпечителна мярка е неоснователно и като такова следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането по чл. 293, ал. 4 от АПК на А. Р. Д. за спиране изпълнението на заповед № РИС 16-РД48-52 от 16.08.2016 г. на кмета на район "Искър", Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

Съдия: